

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Σ' ἐγλύκαινε ἢ ἀνοιξὶ καὶ σένα μιὰ φορὰ,
 Ἀροσιὰ κι' οὐράνιας εὐωδιαὶς τὰ φύλλα σου σκορπούσαν,
 Καὶ στ' ἀνοισμένα σου κλαριά, μὲ ἄβολη χορὰ,
 Ἡ πεταλούδαις παίζανε, τάνδονια κελαιδοῦσαν.

Μὰ τότε ποῦ σὲ πλάκωσε φθινόπωρο βαρὺ,
 Πέσαν τὰ φύλλα σου ξερὰ, καρδιά μου ἕνα, ἕνα
 Καὶ τῆς ἀγάπης ἢ φωτιά τὴν ὥρα καρτερεῖ,
 Γιὰ νὰ τὰ κάψῃ μονομιᾶς κεῖ ποῦνε σωριασμένα.

"Ὀλ' οἱ παλαιοὶ συντρόφοι σου σ' ἀφήκαν μ' ἀπονιά,
 Ἀνδόνια, ἄνθια, εὐωδιαὶς καὶ πεταλούδαις πάνε!...
 Τόρα σ' αὐτὴν τὴν ἔρημην καὶ σκοτεινὴ γωνιά,
 Τὰ νυχτοπούλια θυάζονται καὶ τὰ θεριὰ βογγᾶνε.

"Ἡ ἀναμνήσεις κλαῖν' ἐκεῖ κ' ἢ μαύραις συμφοραῖς·
 Σὰν φύλλα δέρνει ὁ βοριάς καὶ ἡ ἀνεμοζάλη,
 Παλαιὰς ἀγάπαις, ὄνειρα, καὶ πόθους, καὶ χαραῖς...
 Φτωχὴ καρδιά! καμμὴν αὐγὴ θὰ ξανανθίσῃς πάλι;

Δ Π. Ταχόπουλος

Ο ΚΥΚΝΟΣ

Τὸ ὄραϊον τοῦτο ὑπερήφανον πτινόν,
 τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἀντιχεῖ εἰς
 τοὺς μύθους, εἰς τὰς παροιμίας, εἰς
 τὰ μελοδραμάτα μας σήμερον δυστυχῶς
 εἶναι σχεδὸν ἄγνωστον ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κύκνος ὑπὸ ζωολογικὴν ἐποψὴν εἶναι
 πρῶτος ἐξάδελφος τῆς χηνός καὶ τῆς νήσσης.
 Ὡς ἡ νήσση πλέει ἐπὶ τῶν ἠρέμων
 ὑδάτων τῶν λιμνῶν, τῶν μεγάλων ποτα-
 μῶν, τρεφόμενος ἐξ ὑδατοβίων φυτῶν καὶ
 ἐντόμων.

Ἄλλ' ἐνῶ εἰς τὴν νήσσαν θαυμάζομεν
 τὴν εὐστροφίαν τῶν κινήσεων καὶ τὴν
 ἐπιτηδεύοντα τοῦ νὰ βυθίζεται ὡς ἄρι-
 στος δύτης μέχρι τοῦ πυθμένος τῶν ὑδά-
 των, εἰς τὸν κύκνον θαυμάζομεν τὸ ἐπι-
 δεικτικὸν τοῦ ἀναστήματος (ὁ κύκνος εἶ-
 ναι τὸ μεγαλύτερον πτινόν τῆς Εὐρώ-
 πης). Τὸ πτέρωμά του εἶναι κατάλευκον.
 Ὅταν πλέῃ ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὑψώνει ὀλί-
 γων τὰς πτερυγὰς καὶ τὰ μεγάλα μαλακὰ
 καὶ μεταξοειδῆ πτερὰ νεύουσι μετὰ χάρι-
 τος ὡς ριπίδιον ὄραϊας γυναικὸς συνι-
 στάμενον ἐξ ἐλαφρῶν ὡς ἀφρός πτερῶν.
 Ὅταν ὁ κύκνος πορεύεται ἐπὶ τοῦ ὕδα-
 τος κατ' εὐθείαν, χαράσσει ἐν τῇ γαλήνῃ
 τῆς ἐπιφανείας αὐλάκα μικρῶν κυρτουμέ-
 νων κυμάτων, ὡς λέμβος ἰστιοφόρος δια-
 σχίζουσα μὲ τὴν ἐλαφρὰν πρωϊνὴν αὐραν
 τὴν ἠρεμον ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης,
 διὰ τοῦτο τὰ ἰστιοφόρα πλοῖα συχνάκις
 παραβάλλονται ὑπὸ τῶν ρωμαντικῶν μυ-
 θιστοριογράφων πρὸς κύκνους. Ὁ λαι-
 μὸς τοῦ κύκνου εἶναι πολὺ μακρὺς, ἀλλ'
 ἐπειδὴ εἶναι καὶ ἀναλόγως ἰσχυρὸς καὶ
 κρατεῖται μετ' ἀπεριγράπτου χάριτος ὑ-
 ψηλὰ, σχηματίζων ὄραϊαν καμπύλην, δὲν
 εἶναι ἄσχημος μ' ὄλον τὸ ὑπερβολικὸν μῆ-
 κος του. Ἡ ἐκφραστικὴ κεφαλὴ του τόσον
 ὑπερηφάνως ὑψηλὰ κρατουμένη δίδει εἰς
 τὸ πτινὸν τοῦτο ἐκφράσιν βασιλικῆς με-
 γαλοπρεπείας.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ εἰρήσκο-
 μεν τὸν Δία λαμβάνοντα μορφήν κύκνου
 ὅπως ἀπατήσῃ τὴν Λήδαν, ἢ ἀνύποπτος
 κόρη περιδῆγγει καὶ θωπεύει τὸ ὄραϊον
 ἡμέρον πτινόν, καί... ὦ τῆς ἀπάτης! τί-
 κτει μετὰ ταῦτα δύο φᾶ, (ὧν τὸ ἐν ἐμ-
 περιεῖχε τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύ-
 κην, τὸ δ' ἕτερον τὴν Ἑλένην) Ἄλλὰ καὶ
 εἰς τὴν ἀνατολικὴν μυθολογίαν ἀναφαί-
 νεται ὁ κύκνος ὡς φίλος τῶν γυναικῶν
 «ἐν γὰρ κενεοῖσι φιλάμασι ἀδέα τέρψις».
 Ἡ σκανδιναυκὴ μυθολογία μᾶς ἀναφέ-

ρει βασιλόπαιδας λαμβάνοντας μορφήν κύ-
 κνου καὶ φέροντας ἐπὶ τῶν ὤμων τὼν τὰς
 ἀδελφὰς τὼν διὰ μέσου τοῦ ἀέρος.

Ὅλοι γνωρίζομεν τὸν κύκνον ἐν τῷ
 μύθῳ τοῦ Λόενγριν τοῦ ἱππότη τοῦ κύ-
 κνου (Schwaanen-Ritter), καὶ ἐμάθομεν ὅτι
 ὁ θηήσκων κύκνος ἄδει ἕσμα οὐρανοῦ με-
 λωδίας.

Πλὴν ἂς ἀφίσωμεν πλεόν τὴν μυθολο-
 γίαν τοῦ κύκνου καὶ ἂς τραπῶμεν εἰς θε-
 τικώτερα πράγματα.

Ποῦ κατοικοῦσιν οἱ κύκνοι;

Εἰς τὰς χώρας «τοῦ μεσονυκτιούντος
 ἡλίου» Ὅλοι ἐμάθομεν ἐν τῷ σχολείῳ ὅτι
 εἰς τὰς πέριξ τοῦ πόλου χώρας, ὁ ἥλιος
 τὸν μὲν χειμῶνα ἐπὶ τινὰς μῆνας οὐδόλω
 ἀνατέλλει ἐνῶ τὸ θέρος τούναντιον ἐπὶ
 μῆνας ὀλοκλήρους κάμνει περιδροφικῶς
 τὸν γύρον τοῦ ὀρίζοντος χωρὶς νὰ δῆρ,
 ἀλλ' ὀλίγοι θὰ εἶχον τὸ εὐτύχημα ν'
 ἀποκομίσωσιν ἐκ τῆς ξηρᾶς διδασκαλίας
 τῆς γεωγραφίας ἐντύπωσιν τινὰ περὶ τοῦ
Land der Millernacht-Sonne.

Φαντασθῆτε χώρας τῶν ὁποίων μόνον τὰ
 παράλια κατοικοῦνται ἐνῶ τὰ μεσόγειά
 σπανίως βλέπουσιν ἀραιούς τινὰς ἐπιδρέ-
 πτας ποιμένας ἢ κυνηγούς. Ὁ ἥλιος διὰ
 τῶν ῥοδοχρόων ἀκτίνων του κατορθοῖ
 τὴν ἀνοιξὴν νὰ τάξῃ τὸν κρυστάλλινον
 πέπλον ὥστε σκεπάσει τὴν πεδιάδα, κά-
 τωθε δὲ αὐτοῦ ἀναφαίνονται πράσιναι
 λειμῶνες περικλείοντες πολλὰς λίμνας
 ἐντὸς τῶν ὁποίων κατοπιτρίζεται ὁ γα-
 λανὸς βόρειος οὐρανὸς μὲ τὸ ἀσθενὲς ἀ-
 νοικτὸν χρῶμα του. Μεγίστη ννεμία ἐπι-
 κρατεῖ, ὁ ἥλιος ὅστις δὲν ὑψοῦται πολὺ
 ἀνω τοῦ ὀρίζοντος δὲν λάμπει δὲν καίει,
 ἀλλ' ἐκπέμπει γλυκεῖαν θερμότητα καὶ ρο-
 δινὸν φῶς, ρίπτων ἐπὶ τοῦ πράσινου τα-
 ππτος τῆς γλῶσσης τὰς γιγαντιαίας σκιὰς
 τῶν κιονοφόρων δένδρων τὰ ὁποῖα «οἱ
 φοίνικες τοῦ Βορρᾶ» ἀνυψοῦνται σιωπηλοῖ
 πέριξ τῶν λιμνῶν.

Αἰθῆνης διακόπτεται ἡ ἄκρα ἡδυσχία ὑπὸ
 γοερῶν σαλιπγοειδῶν ἤχων, ἐπὶ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ βλέπετε πολλὰ μελανὰ σημεῖα εἰς
 εὐθείαν γραμμὴν τιθέμενα καὶ ταχέως
 προχωροῦντα. Ὁ ὄγκος τῶν σημείων αὐ-
 ξάνει ὅσον πλησιάζουσιν. Σὰς φαίνεται ὅτι
 βλέπετε ἐν τῷ ἀέρι στόλον πλεόντα, ἔ-
 χοντα τὴν ναυαρχίδα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὰ
 λοιπὰ πλοῖα εἰς κανονικὰς φάλαγγας το-
 ποθετημένα. Μετ' οὐ πολὺ διακρίνετε ὅτι ὁ
 πλέων ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ στόλος συνίστα-
 ται ἐκ λευκῶν κύκνων, ἀκούετε τὸν ἤχον

τῶν ρωμαλέων πτερυγῶν τυπτόντων τὸν
 ἀέρα. Οἱ κύκνοι κατέρχονται καὶ κάθην-
 ται ἐπὶ τῆς χλόης, λούονται ἐν τῷ ψυχρῷ
 ὕδατι τῆς λίμνης καὶ διέρχονται τὸ με-
 γαλύτερον μέρος πλεόντες ἐπὶ τοῦ ὕδατος
 καὶ ἀλιεύοντες ἐντὸς αὐτοῦ, εὐχνομα χόρτα
 καὶ ἔντομα.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἐκτελοῦσι τοὺς γά-
 μους των, ὁ οἰκογενειακὸς βίος τῶν κύ-
 νων, δὲν εἶναι χαλαρὸς ὡς ὁ τῶν χηνῶν
 καὶ τῶν νησῶν, τὰ ὁποῖα ζῶσιν ἐν πο-
 λυγαμίᾳ. Ἐνῶ ὁ χῆν καὶ ὁ νήσσης δια-
 βλέπουσιν ἐν τῷ θήλει μόνον μέσον ὑλι-
 κῶν ἀπολαύσεων, ὁ κύκνος εἶναι ἐπιδε-
 κτικὸς λεπτοτέρων αἰσθημάτων. Ὁ κύκνος
 ἐρωτεύεται μία, ἢ δὲ ἐκλεκτὴ τῆς καρδί-
 ας του καὶ αὐτὴ γίνεται σύντροφος τοῦ
 βίου του, ἢ σύζυγός του, ἐμπαθῶς ἀλλη-
 λοαγαπῶνται οἱ δύο σύζυγοι. Ὁμοῦ κα-
 τασκευάζουσιν ἐντὸς τῶν καλαμῶνων ἐπὶ
 τῆς ὄχθης φωλεὰν ἐκ βρύων καὶ ξηρῶν
 χόρτων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ θήλυς τίκτει
 πέντε ἕως ὀκτὼ εὐμεγῆ θη πρᾶσινωπὰ ὠά,
 τὸν καρπὸν τοῦ ἐρωτός των. Ἐξ ὀλοκλή-
 ρους ἑβδομάδας διαρκεῖ ἡ ἐπάσις τῶν
 μεγάλων τούτων ὠῶν, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ ἄρ-
 ρην κύκνος βοηθεῖ καὶ αὐτὸς ἀντικαθι-
 στῶν καθ' ἐκάστην ἐπὶ ὥρας τινὰς τὸ θῆ-
 λι, καὶ οὕτως ἐκκολάπτονται τέλος οἱ νε-
 ογνοί. Ὁ κύκνος μετὰ θάρρους καὶ ἱππο-
 τιμοῦ ὑπερασπίζεται τὴν σύζυγον καὶ
 τὰ τέκνα του κατὰ παντὸς ἐχθροῦ. Ἄλ-
 λοῖμονον εἰς τὸν ἀπρόδεκτον διαδάτην ὀ-
 στικὴ πλῆσιάζει εἰς τὴν φωλεάν, ὁ κύκνος
 καταφέρει διὰ τῶν πτερῶν του ἰσχυρό-
 τατα «γρονθοκοπήματα» καὶ ὑπάρχουσι
 παραδείγματα ὅτι οἱ κύκνοι ἔθραυσαν
 τοιοῦτοτρόπως ὀστά, (χεῖρας καὶ βραχί-
 νας ἀνθρώπων.—Οἱ μικροὶ κύκνοι δὲν εἶ-
 ναι ὄραιοι, ὁμοιάζουσιν πρὸς χηνάρια, τὸ
 χρῶμα των εἶναι στακτὴ καὶ ἀκόμη ἀψοῦ
 μεγαλώσωσι πρέπει νὰ παρέλθωσι ἔτη
 ἕως ὅτου γείνονται κατάλευκοι. Ὁ κυνη-
 γὸς ὅμως κατὰ προτίμησιν σκοπεῖ τοὺς
 «στακτεροὺς» κύκνους, διότι τὸ κρέας
 τούτων εἶναι τρυφερὸν καὶ νόστιμον ὡς
 τὸ τῶν ἀγρίων χηνῶν, ἐνῶ τὸ κρέας τῶν
 ἐφήδων (λευκῶν) κύκνων εἶναι σκληρό-
 τατον.—Ἄλλὰ ὁ προίμως ἐπερχόμενος χει-
 μῶν ἐκδιώκει τοὺς κύκνους ἐκ τῆς πα-
 τριδος των, τῆς μεγαχλωκικῆς χώρας τοῦ
 μεσονυκτιούντος ἡλίου καὶ τότε τρέπον-
 ται πρὸς νότον μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων.
 Πολλάκις ὁ Ἄξιός ποταμὸς τῆς Μακεδο-
 νίας (ὁ ἰαροδάρης) γέμει ἐν καιρῷ χειμῶ-

νος ἀγρίων κύκνων ἐρχομένων ἐκεῖ ἐκ τῆς Σκανδιναβίας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Θεσσαλονίκης πωλοῦνται τὰ πελώρια πτηνὰ. Ὁ κύκνος διὰ σφαίρας καταβάλλεται. Τὸ πτηνὸν τοῦτο τὸ ὁποῖον ἦτο τόσον γνωστὸν εἰς τὴν ἀρχαιότητα βεβαίως εἶχε τότε πολὺ μεγαλειτέραν διάδοσιν εἰς τὰς πέριξ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους χώρας, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν μετέβαλε τοὺς τότε ἡρέμα ρέοντας ποταμοὺς τῆς Ἑλλάδος εἰς ρεῦματα ἐναλλάξ ξηρὰ καὶ μακροχρόνως πλημμυροῦντα εἰς τὰ ὁποῖα βεβαίως ὁ κύκνος δὲν εὐρίσκει τοὺς πρὸς ὑπαρξίν του ἀπαραιτήτους ὄρους.

Ἐχει ὁ κύκνος σπημασίαν ὑπὸ κτηνοτροφικῆν ἐποψίν;

Βεβαίως ὑπάρχουσιν ἡμεροὶ κύκνοι οἵτινες ἐκτρέφονται ἐντὸς λιμνῶν καὶ ποταμῶν ὡς χῆνες. Ἄς μὴ ἐξετάσωμεν ἐάν οἱ λευκοὶ οὗτοι ὠραῖοι κύκνοι κατάγονται ἐκ τῶν ἀγρίων κύκνων τῆς Σκανδιναβίας, ἐάν οἱ κύκνοι τῶν μεγάλων Ἑλβετικῶν λιμνῶν ἀνήκουσιν εἰς ἄλλο ζωολογικὸν εἶδος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο εἶνε ὅτι ἐν Αὐστραλίᾳ ὑπάρχουσι μέλανες κύκνοι, μικρότεροι τῶν Ἑυρωπαϊκῶν, ἀλλ' ἐπίσης ὠραιότατοι. Οἱ κύκνοι οὗτοι, εἰς οὓς ἠφεῖλαι καὶ τὸ ὄνομα του ὃ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυκνοπόταμος (*Sman-river*), μεταφερθέντες εἰς τὴν Ἑυρώπην, ἐξημερώθησαν εὐκόλως καὶ πολλαπλασιάζονται εὐκόλως.— Τὸ κρέας τοῦ κύκνου ὡς ἴδιον εἶπομεν δὲν εἶνε ἀξιοπεριφρόνητον ὅταν προέρχεται ἐκ πτηνῶν μὴ ὑπερδάντων τὴν ἐφηδικὴν ἡλικίαν, ἀλλ' οἱ κυνηγοὶ τοῦ Βορρᾶ ἔχουσι μέθοδον νὰ καθιστῶσι καὶ τὸ κρέας τῶν μεγάλων κύκνων ἐδώδιμον διὰ τοῦ ἐξῆς μέσου· τὸ τέμνουσιν εἰς τεμάχια καὶ τὰ θέτουν ἐντὸς ὄξους μετὰ ὀλίγου ἁλατος. Τοιοῦτοτρόπως τὸ κρέας συντηρεῖται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας ὡς τουρσί· καὶ ὑφίσταται ζύμωσιν (οὐχὶ σπῆσιν) διὰ τῆς ὁποίας γίνεται τρυφερόν. Τὴν μέθοδον ταύτην ἔχω δοκιμάσει ὁ ἴδιος ἐπὶ κρέατος κύκνου καὶ τὴν εὐρίσκω ἀξιοσύστατον (τόσον μάλλον καθόσον αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ἄλλα σκληρὰ κρέατα βόεια κτλ) μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι πρέπει νὰ πλυθῆ τὸ κρέας πρὶν μαγειρευθῆ ἵνα ἀφαιρεθῆ ὁσον τὸ δυνατόν περισσότερο· ἢ γεύσει καὶ ἡ ὁσμὴ τοῦ ὄξους ἥτις εἶναι μὲν ἐχάραιτος εἰς τοὺς βορείους λαοὺς, ἀπαρέσκει ὅμως εἰς τοὺς λαοὺς οἵτινες καρυκεύουσι τὰ φαγητὰ τῶν διὰ τῆς τομάτας ἢ ὁποία ἔχει ὀξύτητα εὐγενεστέραν καὶ ἄρωμα λεπτότερον τοῦ ὄξους.

Τὰ πτερά τοῦ κύκνου χρησιμοποιοῦνται ὡς τὰ πτερά τῆς χηνός. τὰ μὲν χονδρὰ ὡς γραφίδες τὰ δὲ λεπτὰ (τὰ πούπουλα) πρὸς πλήρωσιν μαξιλαρίων. Ὡς γνωστὸν οἱ βόρειοι λαοὶ κατασκευάζουσιν ἐκ λεπτῶν πτερῶν εἶδη ἐφαπλωμάτων (*édredons*) τὰ ὁποῖα εἶνε ἐλαφρότατα καὶ θερμότατα.

Διὰ τοῦτο τὰ πτερά τοῦ κύκνου ἔχουσι μεγάλην ἐμπορικὴν ἀξίαν, πολὺ μεγαλειτέραν τῶν πτερῶν τῆς χηνός καὶ τῆς νήσσης καὶ οἱ ἐκτρέφοντες κύκνους χρησιμοποιοῦσιν αὐτά. Παραδείγματος χάριν ἐπὶ τοῦ Σπρέου ποταμοῦ ὅστις διαρρέει τὸ Βερολίνον συντηροῦνται χιλιάδες κύ-

κνων, καλλωπιζόντων τὸν μονοτόνως ἡρέμα ῥέοντα εὐρὴν ποταμὸν. Τὰ ἡμίγρια ταῦτα πτηνὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν τὴν διασκέδασιν τῶν κατοίκων καὶ τρέφονται ἐκ τῶν φυτῶν καὶ ζώων τοῦ ὕδατος, πολλὰκις δὲ καὶ παρὰ τὸν εἰς περιπατον ἐξερχομένων διαβατῶν δι' ἄρτοι, ἀνήκουσιν ἄλλα μὲν εἰς τὸν δῆμον ἄλλα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπαύλεων. Ἀπαξ τοῦ ἔτους ὅμως συλλαμβάνονται ὑπὸ ἐπιτηδείων ρωμαλέων ἐργατῶν δένονται καὶ «μαδιῶνται» μὲ τρόπον ἐννοεῖται, τὰ δὲ πτίλα (πούπουλα) χρησιμοποιοῦνται ὡς προῖον μεγάλης ἐμπορικῆς ἀξίας.

Ἐπίσης τὸ δέρμα τοῦ κύκνου χρησιμοποιεῖται ὡς διψήρα (γούνα) ὑπὸ τῶν πασχόντων ἐκ ρευματισμῶν. Ἐνίοτε μάλιστα τοιαύτη «*fournure*» γίνεται τοῦ συρμοῦ καὶ τότε ἡ τιμὴ τῶν κύκνων ὑψοῦται πολὺ.

Ἀρά γε τὰ προῖοντα τοῦ κύκνου διὰ τὰ πτερά καὶ τὸ κρέας του εἶνε ἀρκετὰ ὀπως πληρῶνσι τὰ ἐξοδα τῆς ἐκτροφῆς του; καὶ εἶναι ὁ κύκνος ἀντικείμενον κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων;

Παρήλθον οἱ χρόνοι κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ κύκνοι ἐστόλιζον τὰς βασιλικὰς τραπέζας καὶ τὰ δειπνα τῶν πλουσίων. Ἀληθές εἶναι ὅτι ἐκεῖ ὅπου οἱ κύκνοι ἔχουσιν ἀρκετὸν ὕδωρ εἰς τὴν διάθεσίν των, εὐρίσκουσι το μεγαλιτέρον μέρος τῆς τροφῆς μόνον των, ὅθεν ἡ συντήρησίν των δὲν εἶναι πολυδάπανος. Ἐπειδὴ δὲ ἀντέχουσι καλῶς εἰς τὸ ψῦχος καὶ ὑπερασπίζονται ἔνεκα τῆς μεγάλης σωματικῆς δυνάμεως των μόνον των κατὰ τῶν διπόδων καὶ τετραπόδων κλεπτῶν, ἢ ἐξασφάλισις αὐτῶν δὲν ἀπαιτεῖ πολλὰς μερίμνας ἐκ μέρους τοῦ κτηνοτρόφου.

Ὁ κύκνος θὰ ἦτο ἐξ ἀπαντος πολυτιμότερον οἰκόσιτον πτηνόν, ἐάν δὲν ἐνικᾶτο ὑπὸ συγγενῶν αὐτοῦ χηνῶν καὶ νησσῶν.

Ἐάν τὰ πτερά τῆς χηνός εἶναι κατώτερα τῶν πτερῶν τοῦ κύκνου, τὸ κρέας τῆς εἶναι ὁμολογουμένως νοστιμώτερον καὶ τρυφερότερον.

Πρὸς τοῦτοις ὁ κύκνος ἀναπτύσσεται μετὰ ἀπελπιστικῆς βραδύτητος, καὶ βραδέως πολλαπλασιάζεται. Τὶ μᾶς ὠφελεῖ ἢ μακροδιότης του, (ὁ κύκνος ζῆ ἑκατὸν ἔτη καὶ πλέον ἀφοῦ μόνον τὸ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τῆς ζωῆς του ἀρχίζει νὰ πολλαπλασιάζηται;

Διὰ τοὺς λόγους τοούτους πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουσιν οἱ ὄροι πρὸς συντήρησιν ὕδατοβίων πτηνῶν ὁ πτηνοτρόφος προτιμᾷ τὴν χῆνα καὶ τὴν νήσσαν. Τὰ πτηνὰ ταῦτα πολλαπλασιάζονται πολὺ εὐκολώτερον, ζῶντα (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν μονόγαμον κύκνον) ἐν πολυγαμίᾳ, δηλ. εἰς ἄρρην ἐπαρκεῖ διὰ πέντε ἕως δεκαπέντε θήλας.

Διὰ τοῦτο ὁ κύριος προορισμὸς τοῦ κύκνου εἶναι νὰ καλλωπίζη, νὰ δίδη ζωὴν καὶ χάριν εἰς τοὺς ποταμοὺς εἰς τὰς λίμνας, καὶ νὰ φέρη ὀλίγην κίνησιν εἰς τὴν μονοτονίαν τῶν πλυσίων τοῦ ὕδατος ἐπαύλεων καὶ περιπάτων. Ὁ προορισμὸς οὗτος δὲν εἶναι τόσον δευτερεύων ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Ἐάν εἶναι τῶ ὄντι ἀληθές ὅτι ἡ θεὰ ὠραίων ἀγαλμάτων, κλαδικῶν οἰκοδομῶν, καλλιτεχνικῶν εἰκόνων κτλ. ἐξευγενίζει τὸν χαρακτῆρα, ἐξη-

μερώνει τὰ ἦθη, καὶ *last not least* ἐξωραίζει τὸ ἀνθρώπινον γένος, βεβαίως καὶ ἡ θεὰ ὠραίων ἀντικειμένων τῆς φύσεως, οἷον γραφικῶν δένδρων γλυκέως χρωματισμένων ἀνθέων καὶ ὠραίων ζώων εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συντελεῖ. Ὅπως ὁ εὐγενὴς ἀραβικὸς ἵππος εἶναι ὄν ὑπερόχου καλλονῆς τοιαύτης ὥστε πᾶς ἀνθρώπος ἔχων δόσιν τινὰ καλαισθησίας αισθάνεται ἐνώπιον αὐτοῦ αἰσθημα ὅμοιον ἐκείνου τὸ ὁποῖον αισθάνεται θεώμενος τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, οὕτω καὶ ὁ κύκνος ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν καὶ τὰ βλέμματα παντός φιλοκάλου. Ὅθεν δίκαιον ἔχουσιν αἱ πλυσίων ὕδατος κείμεναι πόλεις νὰ θεωρῶσι τὸ ὠραῖον μεγαλοπρεπές τοῦτο πτηνὸν ὡς ἀριστον καλλιτεχνικὸν μέσον πρὸς καλλωπισμὸν τῆς μονοτονίας τῶν ὑδάτων.

Ὁ κηπουρός, ὅστις καλλιεργῆ τὰ λαχανικά χάριν κερδοσκοπίας ἔχει συνήθως ἱκανὴν δόσιν καλαισθησίας ὥστε νὰ ἀφιερῶσιν ἔστω καὶ μικρὸν μέρος τοῦ λαχανοκήπου του εἰς τὴν καλλιεργίαν ὀλίγων ἀνθέων μόνον ὅτι γνωρίζει ὅτι ἡ δύναται εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν νὰ καλλιεργῆ ἄλλα φυτὰ ὀλιγώτερον ὠραῖα ἀλλὰ περισσότερο προσοδοφόρα. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ δύναται καὶ ὁ πτηνοτρόφος, ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπουσιν αἱ περιστάσεις, νὰ ἐκτρέφῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χηνῶν καὶ νησσῶν καὶ ἐν ἡ δύο ζεύγη κύκνων.

Ἄλλ' ἄς ἀφίσωμεν κατὰ μέρος τὴν καλλιτεχνικὴν ἀποψίν τοῦ ζιτιματος καὶ ἄς ἴδωμεν μήπως ὁ κύκνος ἐκτελεῖ ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλον εἰδικὸν προορισμόν.

Ἵποθέσατε ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ λίμνῃ ζῶσιν ὁμοῦ νῆσσαι, χῆνες καὶ κύκνοι καὶ παρατηρήσατε τὰς συνηθείας τῶν ὑδατοφίλων τούτων πτηνῶν.

Αἱ μὲν χῆνες θὰ ἀρκεθῶσιν εἰς τὸ νὰ λούωνται δις ἢ τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐντὸς τῆς λίμνης ἀλλὰ τὸ μεγαλιτέρον μέρος τῆς ἡμέρας θὰ διέλθωσι μακρὰν τοῦ ὕδατος βόσκουσαι ἡρέμα καὶ συστηματικῶς ὡς ἀγελάδες τὸ χόρτον τῶν πέριξ λειμῶνων. Τουναντίον αἱ νῆσσαι καὶ οἱ κύκνοι δὲν ἐξέρχονται εἰς τὴν ξηρὰν, εἰμὴ διὰ νὰ κοιμῶνται καὶ καλλωπίζονται, εἶναι ἄλλως τε τόσον δυσκίνητα ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε οὐδόλως ἀπομακρύνονται τοῦ ὕδατος. Τὸ μεγαλιτέρον μέρος τῆς ἡμέρας διέρχονται ἐντὸς τοῦ ὕδατος πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Ἐνταῦθα παρατηρεῖται οὐδιδῶδες διαφορὰ μετὰ τῶν δύο τούτων εἰδῶν. Αἱ νῆσσαι εἶναι πανταχοῦ παρούσαι, ἄλλοτε ἀναδιψᾶσι τὴν ἰλὴν πρὸς ἀναζήτησιν σκωλήκων, ἄλλοτε ἐξαφανίζονται ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος καὶ δύουσιν εἰς μέγα βάθος πρὸς ἀνακάλυψιν δυστυχοῦς τῶνος κεκρυμμένου ἐκεῖ ἰχθύος. Ὅταν ἡ λίμνη εἶναι μικρὰ κατορθοῦσιν ἐντὸς ὀλίγου νὰ θολώσωσιν ἐντελῶς τὸ ὕδωρ, νὰ καταστρέψωσιν ὅλα τὰ ἐντὸς ὑπάρχοντα ζώψια, τὰ δὲ ὑδατόβια φυτὰ τὰ ὁποῖα ἐκρίζουσιν τυχαίως διὰ τοῦ ἐμπαθοῦς κυνηγίου ἐπιπλέουσι σπλόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος δηλαδὴ αἱ νῆσσαι τείνουσιν ἀμεταβάλλωσι τὴν λίμνην εἰς ἔλος ἐκπνέον μιάσμα. Τουναντίον ὁ κύκνος οὐδέποτε δύνει εἰς τὸ βάθος οὔτε θολώνει τὸ ὕδωρ ἀνα-

σκάπτων τὸν βορβορώδη πυθμένα, ἀλλ' ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ ἀποκόπη μόνον τὰ φύλλα τῶν ὑδατοβίων φυτῶν τὰ ὁποῖα τρώγει. Δὲν θολώνει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὸ καθιστᾷ διαυγέστερον.

Ἴδου μία λειτουργία ὑγειονομικὴ τοῦ κύκνου.

Ἔχουμε εἰς τὸν δημόσιον κήπον μιᾶς πόλεως ὅπου οἱ κάτοικοι κάμνουσι τὸν περίπατον ἢ εἰς ἰδιωτικὸν κήπον περίξ ἐξοχικῆς ἐπαύλεως μικρὰν τεχνητὴν λίμνην, *une pièce d'eau*, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ρέον ὕδωρ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐντὸς τῆς λίμνης εὐρισκομένου ἀκινήτου ὕδατος. Ἐντὸς τοῦ ὕδατος θὰ ἀναπτυχῶσιν ἐντὸς ὀλίγου πολλὰ αὐτοφυῆ χόρτα, μεταξὺ τῶν ὁποίων γίνεται συναγωνισμός. Ἐντὸς ὀλίγου τὰ ἰσχυρότερα φυτὰ ἔχουσιν ἐκτοπίσει τὰ ἀσθενέστερα καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα θνήσκοντα καὶ σπλόμενα παράγουσιν ἐλάωδη μιάσματα.

Εἰς τί ὀφείλεται ἡ δυσάρεστος αὕτη κατάστασις; Βεβαίως εἰς τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ λίμνῃ ζῶα νὰ τρώωσι τὰ χόρτα ταῦτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐφόσον σχηματίζονται πρὶν λάβωσι καιρὸν ν' ἀναπτύσσωνται πολὺ καὶ ν' ἀποθνήσκωσι φυσικὸν θάνατον σπλόμενα.—Ὅταν ὅμως ὑπάρχουσι κύκνοι ἐντὸς τοῦ ὕδατος, οὗτοι περιορίζουσι τὴν βλάστησιν τῶν ὑδατοβίων φυτῶν καὶ συντελοῦσι τοιοῦτο τρόπος εἰς νὰ ὑγιάνωσι, νὰ ἀπολυμάνωσι τὸ στάσιμον ὕδωρ μικρῶν λίμνῶν.

Ἦσόν ὥραϊον θὰ ἦτο εἶναι εἰς τὸν κήπον τοῦ Ζαπτείου ὅπου ὑπάρχει ἡδὴ μικρὰ δεξαμενὴ ὡς εἶδος τεχνικῆς λίμνης εἴχομεν ἐν ζεῦχος κύκνων. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μόνον νὰ τεθῆ περίξ τοῦ ὕδατος κηκκίδωμα χαμηλὸν καὶ ἐπὶ τῆς ὀχθῆς μικρὰ κομψὴ στέγη πρὸς παροχὴν σκιᾶς καὶ κατοικίας εἰς τοὺς κύκνους. Οἱ κύκνοι ἠθελον ἴσως προσελκύσει τινὰς ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ «καθ' αὐτὸ περιπάτου» συνωστίζομένου πλήθους νὰ κατέλθωσι πρὸς τὸν κήπον καὶ πρὸ πάντων τὰ παιδιά θὰ ἔδλεπον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ θὰ διεσκέδαζον, ὡς τοῦτο ἀλλαχοῦ γίνεται, ρίπτοντα ἄρτον εἰς τοὺς κύκνους. Πρέπει ὅμως νὰ προσθέσω ὅτι οἱ μικροὶ μέλανες κύκνοι τῆς Αὐστραλίας εἶναι πολὺ καταλληλότεροι διὰ τὸ κλίμα μας ἢ οἱ λευκοὶ κύκνοι τῆς Βορείου Εὐρώπης.

Ραϊνὸδὸς Δημητριάδης

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Τσάρεβιτς

Ὁ συμπαθέστατος διάδοχος τοῦ ρωσικοῦ θρόνου, ὁ μέλλων αὐτοκράτωρ τῆς μεγίστης βορείου αὐτοκρατορίας, ὁ Τσάρεβιτς Νικόλαος δὲν εἶνε ἀγνωστος εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐπανειλημμένως ἦδη μᾶς ἐπεσκέφθη εἰς διαφόρους ἐπισήμους περιστάσεις καὶ διέμεινεν ἐφ' ἱκανὸν παρ' ἡμῖν φιλοξενοῦμενος ὁ γλυκὺς, ὁ ἄβρός, ὁ τρυφερός, ὁ χαριεὺς βλαστὸς τῆς ἰσχυρᾶς γενεᾶς τῶν Ρωμανῶν, εἰς ὃν θὰ περιέλθῃ τὸ βαρὺ φορτίον τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων του. Ἀλλ' ἡ ἀγγελοῦσα εἰ-

δίσις ὅτι τὸ βάρος αὐτὸ πρόκειται νὰ τὸ συμβαστάσῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου του μὲ μιαν ἑλληνίδα βασιλοπούλαν, μὲ μιαν κόρην τῶν Ἀθηνῶν καὶ αὐτὴν, μὲ τὴν ὥραϊαν πριγκίπισσαν Μαρίαν,—ἐνωσίς τὴν ὁποῖαν προεσήμανεν χαριέσταται εἰδυλ्लιακαὶ σκναι κατὰ τὰ προ-γούμενα ταξείδιά του,—καὶ ὅτι ὁ λαμπρὸς ἀρραβὼν θὰ ἐπισημοποιθῆ κατὰ τὴν ἐδῶ τὸρα διαμονὴν του, περιβάλλει τὴν ἀφιξίν του δι' ὄλωσ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐν τῷ συγχρόνῳ ἑλληνισμῷ. Καλῶς νὰ ἔλθῃ ὁ Τσάρεβιτς!

Νικόλαος Ἰωαννίδης

Ὁ Νικόλαος Ἰωαννίδης ὑπῆρξεν ἀρχαῖος δικαστικὸς λειτουργὸς ἐκ τῶν εὐδοκιμωτέρων. Ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν διατελὼν ὑπάλληλος ὑπηρετήσεν εἰς διαφόρους θέσεις, ἀνῆλθε δὲ μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων τῆς ὑπηρεσίας. Πρὸ πολλοῦ δὲ διετελεῖ ἐπιτίμος ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἦτο ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Συνέγραψε πολλὰ νομικὰ βιβλία, ἐκτιμώμενα παρὰ τῶν δικαστικῶν μεγάλως· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἰδίως τὸν κατέστησε γνωστὸν ἡ χρησιμωτάτη «Πεῖρα», ὀγκῶδες καὶ πολὺτομον νομ. εὐρετήριο, περιλαμβάνον τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου κλπ. Χρηστὸς ἀνὴρ δ' ἐν συνόλῳ καὶ πεπαιδευμένος κατέλιπε μνήμην λίαν ἀγαθὴν.

Ἐρείπια Περσεπόλεως

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ἐρείπια τῆς ἐν Ἀσίᾳ διασήμευ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα Περσεπόλεως, μεγαγχολικούς κίονας ὀρθίους ἐν τῇ ἐρημίᾳ καὶ συντρίμματα τῆς πολυθορύβου καὶ μεγάλης ἄλλοτε ἐκείνης ἐκ τῶν ἐν Ἀνατολῇ πρωτευουσῶν, ἐπιζῶντα αὐτῆς μετὰ αἰῶνας τόσους ἦδη καὶ εἰλημμένα ἐξ ἰχνογραφήματος ἐπὶ τόπου.

Νικόλαος Μπουκουβάλας

Ἡ εἰκὼν τοῦ Νικολάου Μπουκουβάλα ἐνθυμίζει ἡμῖν τὴν ἠρωϊκωτέραν ἐποχὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἢ ἐν τῷ ἔθνει βράζουσα εὐγενῆς ὀρμὴ παρήγαγε τοὺς τιμωροὺς τῶν τουρκικῶν ἀδικιῶν καὶ τοὺς ἰδρυτὰς τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ οἰκογενεὶα Μπουκουβάλα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἦγειρε πόλεμον ἐξοντώσεως κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, ἡ δὲ ἐθνικὴ Μούσα διὰ τῶν θαυμασίων ἐκείνων ἰσμάτων τοῦ λαοῦ, περιπαθῶς ἐξύμνησε τὰς ἠρωϊκὰς πράξεις σειρᾶς ὄλης ἐξόχων πολεμιστῶν, τοῦ Γιάννη, τοῦ Κώστα, τοῦ Στέργιου Μπουκουβάλα, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν Ἀγρᾶφων ὑπερήφανοὶ ἀνίδρυσαν τὸν θρόνον τῆς ἐλευθερίας. Τελευταῖα ἱερὰ προσφορά τῆς οἰκογενείας ταύτης εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ὑπῆρξεν ὁ πατὴρ τοῦ Νικολάου Μπουκουβάλα, ὁ ὁποῖος ἀνεσκολοπίσθη ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ Κιουταχῆ. Ὁ Νικόλαος Μπουκουβάλας ἐγεννήθη τῷ 1812 ἐν Μπουκοβίτσα τῶν Ἀγρᾶφων. Νεώτατος ἐτι ὢν διακριθεὶς ἐν τῇ κατὰ τῶν στασιασάντων

Στράτου καὶ Ζέρβα ἐκστρατεία τοῦ θείου του Θεοδώρου Γρίβα, καθ' ἣν διὰ τολμηρᾶς διαβάσεως τοῦ Ἀχελφοῦ ποταμοῦ ὑπερεφαλᾶγγισε τοὺς ἐπαναστάτας, ὠνομάσθη διὰ μιᾶς λοχαγός. Ὑπηρετήσεν ἀκολούθως ὡς ἀρχηγὸς διαφόρων σωμάτων διακριθεὶς ἐπίσης ἐν τῇ καταδίωξί τῆς ληστείας. Μετὰ τὴν ἐξωσιν τοῦ Ὁθωνος, ὑπὲρ ἧς ἐργάσθη μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Θεοδώρου Γρίβα, ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ὡς πληρεξούσιος τῆς ἰδίας πατρίδος του Εὐρυτανίας. Ὁ Ν. Μπουκουβάλας, γόνος αὐτὸς τῆς πολεμικῆς οἰκογενείας, ἰδιάζοντα εἶχε θαυμασμὸν πρὸς τὰ γράμματα· δὲν ἠγάπα μόνον τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς σοφίας αὐτῆς ἐνθερμοσὴν λάτρης. Διὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐποιήσατο θυσίας ὑπερανθρώπους ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, πεποιθὼς ὅτι πρὸς ἀληθῆ ἐμπέδωσιν τῆς προόδου καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ ἔθνους ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις πρέπει νὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὴν πραγματικὴν τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἐνίσχυσιν.

Τὸ ἐν Πύλῳ μνημεῖον

Σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἑορτὴ ἐτελέσθη ἐσχάτως ἐν Πύλῳ. Κατ' ἀπόφασιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἰδρύθη ἐν Σφακτηρίᾳ μνημεῖον εἰς τοὺς κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος πεσόντας ἐκεῖ γάλλους ἐν τῇ περιφήμῳ ναυμαχίᾳ τῶν στόλων τῶν τριῶν συμμάχων δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας πρὸς τὸν τουρκοαιγυπτιακόν, καταστραφέντα ἐξ ὀλοκλήρου, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ὀριστικὴ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ πέρας τῆς ἐν αὐτῇ ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν ἐπὶ τῇ περατῶσει τοῦ ἰδρύματος μνημόσυνον ταύτην τελετὴν παρίστατο ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μοντολὼν, ὁ μετὰ τόσης δεξιότητος καὶ νοημοσύνης ἀντιπροσωπεύων παρ' ἡμῖν τὴν κυβερνήσιν τῆς, καὶ μοῖρα γαλλικοῦ στόλου. Ἡ ἑορτὴ ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος συμμετασχόντων δεόντως καὶ τῶν ἡμετέρων, εἰκόνα δὲ τοῦ ἰδρυθέντος μνημείου δημοσιεύομεν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ «Ἀθῆναιον» τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλει ὅτι προσεχῶς ἐκδοθήσεται συλλογὴ «Ἐξόδων ἐκ τῶν Ἑλλήνων δραματικῶν» μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ βιβλιογραφίας ὑπὸ Πολάρ. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τεσσαράκοντα τῶν ὄρειων χορικῶν ᾠδῶν μετὰ μετὰφράσεως εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐμμέτρως ὑπὸ τῶν κ. Μπρόουνινγκ, Σουίμπορν καὶ ἄλλων διακεκριμένων ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας.

—Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναμενομένη νέα ἐκδοσις τοῦ «Λεξικοῦ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων» τοῦ Σμιθ γενήσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδότη Μόραϊ. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ λεξικοῦ τούτου ἐγένετο ὑπὸ τῶν κ. κ. Γονάιτ καὶ Μάρινδιν. Ἐλαβε